ชื่อวิทยานิพนธ์ ความแปรปรวนทางพันธุกรรมของสะตอ (Parkia speciosa Hassk.)

และความสัมพันธ์ของพืชสกุล Parkia โดยใช้เทคนิคอาร์เอพีดี

(Random Amplified Polymorphic DNA, RAPD)

ผู้เขียน นางสาวกุลยา สุวรรณรัตน์

สาขาวิชา พืชศาสตร์

ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

ทำการศึกษาความแปรปรวนทางพันธุกรรมระหว่างพืชสกุล Parkia ทั้ง 4 ชนิด ใค้แก่ สะตอ (Parkia speciosa Hassk.) เหรียง (Parkia timoriana Merr.) ค้อนก้อง (Parkia leiophylla Kurz) และลูกคิ่ง (Parkia sumatrana Miq.) รวมทั้งพืชอีก 2 ชนิคในสกุล Parkia คือ ทง และเตียน โคยใช้เทคนิคอาร์เอพีดี ทำการเก็บรวบรวมตัวอย่างพืชจากศนย์วิจัยพืชสวนตรัง จังหวัด ตรัง สวนเกษตรกร จังหวัดสงขลา สุราษฎร์ธานี พัทลุง และเลย สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช จังหวัดนครราชสีมา จำนวนทั้งหมด 103 ต้น โดยพิจารณาลักษณะทางสัณฐานวิทยาร่วมด้วย จาก ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของใบย่อย สามารถแยกความแตกต่างระหว่างพืชสกุล Parkia ออกเป็น 2กลุ่ม คือ ปลายใบย่อยมน และปลายใบย่อยแหลม ส่วนขนาดใบย่อย พบว่า ลูกคิ่งมีขนาดใบย่อย ใหญ่ที่สุด รองลงมา คือ ค้อนก้อง เหรียง และสะตอ ตามลำคับ ลักษณะสีของช่อดอก และการเรียง ้ตัวของเมล็ค สามารถแยกลกคิ่งออกจากชนิคอื่นได้ ลักษณะฝักของเหรียง และ ทง มีความแตกต่าง จากชนิดอื่นค่อนข้างชัดเจน เมื่อศึกษาความแปรปรวนทางพันธุกรรมโดยใช้เครื่องหมายอาร์เอพีดี จากการทคสอบเบื้องต้นค้วยไพรเมอร์ขนาค 10 เบส จำนวน 180 ไพรเมอร์ คัดเลือกได้ 8 ไพรเมอร์ คือ OPB-04, OPB-17, OPB-18, OPC-02, OPR-01, OPR-02, OPT-01 และ OPAB-03 เพื่อศึกษา ความแปรปรวนทางพันธุกรรมในประชากรทั้งหมด 103 ต้น พบว่า ให้แถบดีเอ็นเอทั้งหมด 125 แถบ เฉลี่ย 15.63 แถบต่อไพรเมอร์ เป็นแถบที่ให้ความแตกต่างกัน จำนวน 101 แถบ (80.80%) และ พบแถบคีเอ็นเอที่มีความจำเพาะกับค้อนก้อง และลูกคิ่ง เมื่อแยกเปรียบเทียบภายในกลุ่มสะตอ จำนวน 69 ต้น ปรากภแถบคีเอ็นเอทั้งหมค 112 แถบ เฉลี่ย 14 แถบต่อไพรเมอร์ แถบคีเอ็นเอที่ให้ ความแตกต่างกัน จำนวน 77 แถบ (68.75%) แต่ไม่พบแถบดีเอ็นเอที่สามารถแยกสะตอข้าว และ สะตอดานได้ จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และความใกล้ชิดทางพันธุกรรมโดยใช้วิธี UPGMA จากโปรแกรม NTSYS (Version 2.1) ผลการวิเคราะห์เดนโดรแกรม สามารถแบ่งกลุ่มประชากรพืช

สกุล Parkia ได้ 5 กลุ่ม โดยมีค่าดัชนีความใกล้ชิดทางพันธุกรรมระหว่าง 0.437 – 1.000 ซึ่งชี้ให้เห็น ว่าพืชสกุล Parkia เป็นพืชที่มีฐานพันธุกรรมกว้าง ส่วนค่าความใกล้ชิดทางพันธุกรรมภายใน Parkia speciosa Hassk. มีค่าอยู่ระหว่าง 0.533 – 0.946 ในกลุ่มนี้พบว่า ความใกล้ชิดทางพันธุกรรม ขึ้นกับแหล่งที่เก็บตัวอย่างด้วย นอกจากนี้ พบว่า เตียนถูกจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับเหรียง ส่วนทงมี ความใกล้ชิดกับค้อนก้องมากกว่าชนิดอื่น

Thesis Title Genetic Variation of Parkia speciosa Hassk. and Relatedness of

Parkia spp. Based on Random Amplified Polymorphic DNA

(RAPD) Technique

Author Miss Kunlaya Suwannarat

Major Program Plant Science

Academic Year 2006

ABSTRACT

A study on the genetic variability in genus Parkia was undertaken using an RAPD technique to investigate relatedness among the following 4 species: sator (Parkia speciosa Hassk.), riang (P. timoriana Merr.), khonkhong (P. leiophylla Kurz) and lukding (P. sumatrana Miq.). Two other types of *Parkia*, tong and tien, were also included in the study. Leaf samples of 103 plants were collected from Trang Horticultural Research Centre in Trang province, private plantations in Songkhla, Surat Thani, Patthalung and Loei provinces, and Sakaerat Environmental Research Station, Nakhonratchasima province. Morphological characters of all specimens were recorded. The recordings indicated that Parkia has 2 different forms of leaf apex: rounded and acute – bent forward. The leaflet size of lukding was larger than khonkhong, riang and sator. The inflorescence and seed arrangement of lukding were different from other Parkia while the pod shapes of riang and tong were different. For RAPD analysis, DNA from the leaf samples was isolated using CTAB buffer and 180 decamer oligonucleotide primers were first screened. Of a total of 180 primers screened, only 8 primers (OPB-04, OPB-17, OPB-18, OPC-02, OPR-01, OPB-R2, OPT-01 and OPAB-03) were chosen for genetic variation analysis of 103 individual plants. A total of 125 amplified fragments were obtained from 8 primers with an average of 15.63 fragments per primer, of which 101 fragments (80.80%) were polymorphisms. Some specific fragments of DNA were found for khonkhong and lukding. For P. speciosa Hassk., 77 polymorphic fragments (68.75%) were obtained with an average of 14 fragments per primer. A dendrogram showing genetic similarities among Parkia species was constructed based on polymorphic bands using UPGMA, and a cluster analysis was performed using NTSYS program (v2.1). The results from the dendrogram revealed 5 groups of *Parkia* with similarity coefficients ranging from 0.437 – 1.000. The results indicated a wide genetic diversity of four species in genus *Parkia*. Similarity coefficients among *P. speciosa* Hassk. varied from 0.533 to 0.946. The clusterings among *P. speciosa* Hassk. were correlated to geographical location of collected samples and no specific fragment common to sator khao and sator dan was detected. Based on the dendrogram constructed from RAPD in this study, tien is in the same group as riang and tong is closed to khonkhong.